

Ἐπεὶ δ' ἡ ἀληθινὴ φιλία τρία ζητεῖ μάλιστα, τὴν ἀρετὴν ὡς καλόν, καὶ τὴν συνήθειαν ὡς ἡδύ, καὶ τὴν χρείαν ὡς ἀναγκαῖον, δεῖ δ' ἀποδέξασθαι κρίναντα καὶ χαίρειν συνόντα καὶ χρῆσθαι δεόμενον, ἃ πάντα πρὸς τὴν πολυφιλίαν ὑπεναντιοῦται, καὶ μάλιστα πῶς τὸ κυριώτατον ἢ κρίσις, ὅρα δὴ πρῶτον εἰ δυνατόν ἐστιν ἐν βραχεῖ χρόνῳ δοκιμάσαι χορευτὰς συναγωνιουμένους, ἐρέτας ὁμοροθήσοντας, οἰκέτας χρημάτων ἐπιτρόπους ἢ τέκνων παιδαγωγούς ἐσομένους, μήτι γε φίλους πολλοὺς εἰς ἀγῶνα πάσης τύχης συναποδυσομένους, ὧν ἕκαστος αὐτός τε αὐτόν

ἑπράττων εὖ τίθησιν εἰς μέσον,

τοῦ δυστυχοῦς τε λαγγάνων οὐκ ἄχθεται' (Tr. ad. 366). οὔτε ναῦς ἐπὶ τοσοῦτους ἔλκεται χειμῶνας εἰς θάλατταν, οὔτε χωρίοις τριγχοῦς καὶ λιμέσι προβάλλουσιν ἔρηκη καὶ χώματα τηλικούτους προσδεχόμενοι κινδύνους καὶ τοσοῦτους, ὅσων ἐπαγγέλλεται φιλία καταφυγὴν καὶ βοήθειαν, ὀρθῶς καὶ βεβαίως ἐξετασθεῖσα· τῶν δ' ἀνεξετάστως παρεισρυνέντων ὥσπερ νομισμάτων ἀδοκίμων ἐλεγχομένων

οἱ μὲν ἐστερημένοι

χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν' (Soph. fr. 779). Ἐστὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν καὶ οὐ ῥάδιον, τὸ φυγεῖν ἢ ἀποθέσθαι δυσαρεστουμένην φιλίαν. ἀλλ' ὥσπερ σιτίον βλαβερόν καὶ δυσχε-